

Innholdsfortegnelse

1. Uverdige med køer innen helse- og omsorgstjenester.....	2
2. Samme utvikling i kjøpekraft for landets pensjonister som for lønsmottakere.....	3
3. Verneplikten må utredes og vurderes på nytt	4
4. Kyst-Norge fortjener den beste oljevernberedskapen!	5
5. Likebehandling av barnehager og mer fleksible åpningstider.....	6
6. Bedret dekning med luftambulans/SAR-helikoptre	7
7. Høyere skatte- og avgiftslettelse i Fremskrittspartiets forslag til statsbudsjett	8
8. Behov for nye arbeidstidsbestemmelser i arbeidsmiljøloven	9
9. Ny og bærekraftig uførestønad	11
10. Økte stipender for topputdanning utenlands	13
11. Bygg infrastruktur nå!.....	14
12. Tildeling av militære utmerkelser – Krigskorset med sverd.....	15
13. Innsats mot innreisekriminalitet og styrket grensekontroll!.....	16
14. Styrk realfagene i grunnskolen	18
15. FrP - kommunen.....	19
16. En ny trygdepolitikk	20
17. Kriminalitetsbekjempelse.....	21

1. Uverdige med køer innen helse- og omsorgstjenester

Fremskrittspartiets Landsmøte konstaterer at landet økonomisk går med kjempemessige overskudd i statsøkonomien og at oljefondet forventes å nå ca. 6.000 milliarder i 2020. Det er positivt og fornuftig å legge til side i gode dager for å ha noe i muligens vanskeligere tider, men FrP vil avvise at det er nødvendig å prioritere fremtiden så høyt som det legges opp til. Noe mer bør kunne investeres i infrastruktur og velferd for de som trenger omsorgs- og pleietjenester. Mangel på penger kan ikke brukes som begrunnelse for å opprettholde køer og ventelister i denne sektoren. Under den rødgrønne regjeringen har helsekøen i Norge vokst fra 200.000 til 270.000 personer, og i følge en undersøkelse gjort av TV2 viser at ca 3000 eldre står i kø for sykehjems plass.

Landsmøtet vil be stortingsgruppen på nytt fremme forslag om at finansieringen av eldreomsorgstjenester som hjemmehjelp, hjemmesykepleie, omsorgsboliger, sykehjem med mer må overføres fra kommunene til folketrygdsystemet og at rammebevilgningssystemet må erstattes av et regelstyrt system. Eldreomsorgstjenester som en medisinsk- og sosialfaglig vurdering tilsier å være nødvendig skal tildeles basert på betaling fra folketrygden etter prinsippet om at pengene følger brukeren som selv skal kunne velge tjenesteleverandør.

Det må være behovet for tjenester som styrer pengebruken slik det er for uføretrygd, sykepenger, alderspensjoner, med mer.

2. Samme utvikling i kjøpekraft for landets pensjonister som for lønsmottakere

Fremskrittspartiets Landsmøte ser med uro på at regjeringen gjør pensjonistene til sin nye ”melkeku”.

Stortingsflertallet, alle bortsett fra FrP, har vedtatt en pensjonsreform som vil gi, relativt sett, dårligere ytelser i fremtiden for de fleste pensjonister. Levealderjustering og årlig underregulering vil gi alle pensjonister redusert kjøpekraft i forhold til utviklingen for lønsmottagere.

Fra 2011 skal pensjonister med ytelser over gjennomsnittet få økt skatt for å bidra til at de med lave ytelser får bedret sine økonomiske forhold. FrP støtter at de med de laveste pensjonene skal få bedret sine kår, men det er ikke andre pensjonisters økonomiske ansvar.

Fra 2011 får alle pensjonister økt trygdeavgift fra 3 til 4,7 % - en betydelig økning. Trygdeavgiften skal være en helse- og pensjonspremie. Hersedelen er vanligvis beregnet til 3 %. Nå skal pensjonister betale en ”pensjonsdel” som de aldri får glede av.

Fremskrittspartiets Landsmøte krever samme utvikling i kjøpekraften for pensjonister som for lønsmottagere.

Landsmøtet vil be stortingsgruppen fortsette å fremme forslag om regulering av pensjonene i takt med lønnsutviklingen for de yrkesaktive uten årlig fratrukk av 0,75 % i reguleringen, gjeninnføring av bestårsregelen, samt at avkortningen av grunnpensjonen til gifte/samboende pensjonister med 15 % avvikles.

3. Verneplikten må utredes og vurderes på nytt

Norge hadde i lang tid et forsvar basert på en sterk verneplikt. I dag er vernepliktsforsvaret sterkt redusert, med rundt en tredjedel av guttene som avtjener verneplikt. Dette betyr at verneplikten har fått en annen rolle. Samtidig ser vi at en rekke europeiske land legger om eller fjerner verneplikten, bl.a. vårt naboland Sverige.

Fremskrittspartiet er opptatt av å sikre rekruttering til forsvaret på en best og mest hensiktsmessig mulig måte. Når vi opplever et stadig fallende tall på antallet personer som avtjener verneplikten, bør denne utredes og vurderes på nytt i lys av den seneste utviklingen.

Fremskrittspartiets Landsmøte vil derfor be om at stortingsgruppen utarbeider en rapport som foretar en analyse av vernepliktens situasjon i forbindelse med utforming av nytt stortingsprogram, og at dette dokumentet vedlegges ved programhøring da.

4. Kyst-Norge fortjener den beste oljevernberedskapen!

Fremskrittspartiets Landsmøte mener at oljeutslippet fra MS Godafoss som grunnstøtte ved Hvaler i Østfold, aktualiserer en kraftig opprustning av beredskapen i våre sårbare kystområder. De siste oljeutslippene viser at staten ikke har lyttet eller hatt vilje til å satse på tidlig innsats gjennom moderne utstyr.

Fremskrittspartiet mener at staten ved enkle midler vil kunne redusere utslipp betraktelig ved å for eksempel legge til nye oljevern lektere, som kan slepes med inntil 30 knops fart, i vår oljevernberedskap. Disse er kalt "miljølektere" og er utviklet av Svensk Sjøredning. De er rimelige og inneholder oljeabsorberende lenser. Tidsfaktoren fra lekkasje oppstår til man har lenser i sjøen er meget viktig. Responstiden ved dagens løsninger er for lang, og nye miljø lektere med lenser vil kunne forhindre mye oljesøl ved at responstiden reduseres.

Redningsselskapet har nylig testet ut lensene med godt resultat, og de kan være en god samarbeidspartner i en OPS-løsning for en skjerpet oljevernberedskap. Fremskrittspartiet er for gode samarbeidsløsninger og mener at blant annet Redningsselskapet og staten bør inngå et samarbeid om innkjøp, beredskap, drift og vedlikehold av dette utstyret for å ta vare på vår unike kyst.

Fremskrittspartiet ber regjeringen og Stortinget ta et politisk grep for å kunne etablere et offentlig og privat samarbeid om en langt bedre oljevernberedskap i Norge.

5. Likebehandling av barnehager og mer fleksible åpningstider

Omleggingen av barnehagefinansieringen fra 2011 er i ferd med å knekke kommune-Norge og de private barnehagene. Nok en gang ser vi en reform som ikke er fullfinansiert fra statens side.

Mens private og kommunale barnehager tidligere fikk direkte statlig tilskudd pr barnehageplass, er dette nå en del av rammefinansieringen av kommunene, hvor overføringen ikke strekker til i forhold til de reelle kostnadene med barnehagedrift. Dette går igjen ut over andre tjenestetilbud i kommunene som skole, helse og eldreomsorg.

For Fremskrittspartiet er alle barn er like mye verdt, enten de går i kommunal eller privat barnehage.

Fremskrittspartiets Landsmøte krever derfor at barnehagereformen fullfinansieres, og ber om at Regjeringen og KS snarest evaluerer den nye finansieringsmodellen. Allerede i Revidert Nasjonalbudsjett i juni 2011 må Regjeringen rette opp underfinansieringen og likestille barn i private og kommunale barnehager.

Landsmøtet mener også at familien i større grad må kunne tilpasse og organisere hverdagen ut fra den enkeltes families behov. Foreldrenes valgfrihet må derfor prioriteres og det må legges til rette for større fleksibilitet innen for omsorg av barn. I den forbindelse må en ha større mangfold av fleksible og alternative barnehager.

Mange foreldre opplever i dag og ikke å ha noe barnehagetilbud som følge av ukurante arbeidstider og skiftordninger.

Landsmøtet mener det er uholdbart at enkelte grupper avskjæres fra å ha et tilbud som følge av at de er i inntektsbringende arbeid, som igjen gjør at de bidrar med skattepenger på lik linje med alle andre.

For at alle skal få et tilpasset tilbud er det nødvendig å la barnehager fritt holde åpent ut fra de behov familiene har, og uten at barnehagene skal bli økonomisk skadelidende for dette gjennom avkortet støtte.

Landsmøtet ber derfor partiets folkevalgte om å arbeide for at barnehager kan innføre mer fleksible åpningstider.

6. Bedret dekning med luftambulanse/SAR-helikoptre

Landsmøtet mener at alle innbyggere må sikres likeverdig akuttberedskap med kortest mulig tid for utrykning og transport til behandling ved ulykker og akutt sykdom. I mange deler av landet kan dette best sikres med luftambulansetjenester/SAR-helikoptre (søks- og redningshelikoptre).

En er kjent med at det i enkelte helseregioner til tider kan være såpass mange samtidighetskonflikter, det vil si så mange medisinske akutthendelser at enkelte pasienter ikke kan betjenes på raskest og best mulig måte.

Landsmøtet ber om at stortingsgruppen får vurdert dekningen med luftambulansetjenesten/SAR-helikopter. Likeverdig dekning med kortest mulig utryknings- og transporttid, samt eventuelt varierende ulykkesrisiko må legges til grunn ved utvidelse av kapasiteten.

7. Høyere skatte- og avgiftslettelser i Fremskrittspartiets forslag til statsbudsjett

Fremskrittspartiets formål, som det fremgår av prinsippprogrammet, er bl.a. ”sterk nedsettelse av skatter, avgifter og offentlig inngrep”. Dette innebærer at Fremskrittspartiet foreslår betydelige skatte- og avgiftskutt i sitt alternative statsbudsjett. Selv om Fremskrittspartiet i sitt forslag til statsbudsjett for 2011, foreslo en reduksjon i skatter og avgifter på 19,44 mrd. kroner av de 1113 mrd kroner som ble tatt inn, utgjør ikke dette mer enn 1,7 prosent av statsbudsjettets inntektsside.

Landsmøtet viser til at bakgrunnen for dette er at den enkelte innbygger gjennom sin arbeidsinnsats, skal få beholde mer av egne penger. For at dette skal kunne virkeliggjøres er det helt avgjørende at skatte- og avgiftspolitikken utøves på en slik måte at den enkelte sitter igjen med så mye av sin lønn at det vil ha en reell og vesentlig betydning for den enkelte.

Eiendomsskatten er en like usosial måte å tyne folks privatøkonomi på, og formueskatten med ny taksering av eiendommer er et nytt eksempel på statens grådighet. Vil man bekjempe fattigdom, utover tomme ord i festsaler, må man snarest gjøre noe med avgifter på strøm og eiendomsskatt. Det kan ikke være meningen at vi først skal skatte folk i hjel, for at de etterpå skal søke om offentlig stønad til livsopphold.

Landsmøtet mener derfor at Fremskrittspartiet bør legge betydelig større vekt på ordene ”for sterk nedsettelse av skatte- avgifter og offentlige inngrep” i utformingen av sin politikk. At det enkelte individ får beholde mer av egen inntekt, er sammen med en kraftig forenkling av regelverket den eneste måten å sikre at innbyggerne, gjennom hardt arbeid, kan få realisert sine mål om en bedre fremtid. Gjennom at stortingsgruppen retter betydelig oppmerksomhet mot en reduksjon i skatte- og avgifter, vil dette målet kunne nås.

Landsmøtet ber derfor stortingsgruppen om å prioritere en reduksjon i skatter og avgifter i langt sterkere grad, og at dette skjer innenfor økonomisk ansvarlige rammer.

8. Behov for nye arbeidstidsbestemmelser i arbeidsmiljøloven

Arbeidstakernes livssituasjon er i stadig endring. Vi reiser stadig mer og prioriterer sammenhengende fritid, aktiviteter, frivillig arbeid og tid til jobb annerledes enn før. Det som var et hensiktsmessig verneregime for 20 – 30 år siden, fungerer ikke nødvendigvis like godt i dag. Med teknologiske hjelpemidler kan arbeid for mange yrker utføres uavhengig av tid og sted. Arbeid blir mer en tilstand, enn en tilknytning til arbeidsstedet.

Fremskrittspartiet mener derfor at begrepet arbeidstid er modent for revisjon. Ulike sektorer og arbeidstakere har ulike behov. Hva som er faktiske trusler mot den enkeltes helse og velferd varierer i stor grad, slik arbeidslivet generelt varierer. Muligheten for hvile etter arbeidsintensive økter varierer.

Lovverket er lite tilpasset behovene i arbeidslivet. Dette gjelder blant annet innen vitale samfunnsområder som samferdsel, helse og pleie og omsorg, hvor det er behov for aktivitet i løpet av hele døgnet, i helger, og høytider. Det samme behovet er også til stede i det kunnskapsbaserte arbeidslivet.

I kommunens helse- og omsorgssektor er blant annet "Nordsjøturnus" med lange økter på jobb og påfølgende lange friperioder ønsket av mange arbeidstakere, og ikke minst av brukere.

Norge har den høyeste sysselsettingen i verden blant kvinner. Når både menn og kvinner er representert i arbeidslivet, ofte i 100 pst. stillinger, er fleksible ordninger en nødvendighet. Dessverre gir ikke arbeidsmiljøloven tilstrekkelig adgang til slike fleksible ordninger.

Fremskrittspartiet mener at arbeidstidsordninger som er bedre tilpasset samfunnets og den enkelte arbeidstakerens behov er avgjørende. Fremskrittspartiet har merket seg at 6 av 10 arbeidsgivere mener at større fleksibilitet i arbeidstidsordninger også vil bidra til å inkludere flere som i dag faller utenfor arbeidslivet, samt at 4 av 10 mener at arbeidstidsbestemmelsene i liten grad reflekterer ansattes behov for fleksibilitet i ulike livsfaser, jf. Spekters arbeidsgiverbarometer 2011.

De aller fleste arbeidstakerne er engasjerte og vil måles på resultater, ikke på tilstedeværelse. Fremskrittspartiet erkjenner at arbeidstakere og arbeidsgivere er gjensidig avhengige av hverandre.

Morgendagens arbeidsliv er avhengig av en rammepreget lovgivning som kan fungere for hele arbeidslivet, alle bransjer, sektorer og alle kategorier arbeidstager. På den bakgrunn vil landsmøtet i Fremskrittspartiet gå inn for et mindre detaljert regelverk med større grad av

fleksibilitet. Loven skal selvsagt beskytte arbeidstakere mot misbruk, samt sikre forsvarlig helse, miljø og sikkerhet på norske arbeidsplasser.

Fremskrittspartiets landsmøte vil:

- At dagens bestemmelse om normalarbeidstid opprettholdes. Kortere arbeidstid kan fortsatt avtales enten gjennom tariffavtale eller etter avtale med den enkelte.
- At overtidsbestemmelsene knyttet til frivillig overtid skal oppmykes og liberaliseres, dog slik at samlet arbeidstid som hovedregel ikke overstiger 13 timer i løpet av 24 timer, eller 48 timer i løpet av sju dager, slik reglene er i dag.
- At grensen for maksimal arbeidstid i en enkelt uke ikke skal overstige 60 timer, eller overstige 48 timer i gjennomsnitt over 8 uker. Dagens regler for betaling av, og pålegg om overtid, videreføres.
- At det tillates opptil 400 timer overtid i året. (I dag 200 timer)
- At ukehvilen skal tilstrebes lagt til søndag, men liberalisere reglene for hvem som kan utføre søndagsarbeid.
- At lovens bestemmelse om nattarbeid gjøres mer fleksibel, samt utvide adgangen for flere typer virksomheter til nattarbeid..
- Tillate "nordsjøturnuser", og andre alternative turnuser, i helse, omsorgssektoren, og servicenæringen. Alternative turnuser skal kunne fremforhandles lokalt. Dette innebærer at de sentrale fagforbundenes vetorett mot alternative turnuser fjernes, og at godkjenning av alternative arbeidstidsordninger legges til Arbeidstilsynet.
- Lovfeste permitteringer, slik at alle arbeidstakere sikres tilsvarende rettigheter som ansatte med tariffavtale.
- Fjerne bestemmelsen om at arbeidsforholdet kan bringes til opphør, uten annen saklig begrunnelse, når arbeidstaker fyller 70 år.
- Gjøre arbeidsmiljøloven til en rammepreget lov som kan fungere for hele arbeidslivet, alle bransjer, sektorer og alle kategorier arbeidstakere.

9. Ny og bærekraftig uførestønad

Det har vært en betydelig vekst i antall mottakere av uføreytelser de siste 30 årene. I 1980 var det i underkant av 160 000 stønadmottakere, mens antallet var økt til om lag 348 000 i 2009. Dette innebærer mer enn en dobling i antall stønadmottakere i perioden 1980 – 2009. Tar man utgangspunkt i vedtatt statsbudsjett for 2011 vil utgiftene til uføreytelser utgjøre 19,5 pst av folketrygdens totale utgifter. Inkluderer man i tillegg kostnadene knyttet til tidsbegrenset uføreytelse, som nå er en del av kostnadene for arbeidsavklaringspenger, vil utgiftene utgjøre om lag 22,6 pst av folketrygdens totale utgifter. Tilsvarende tall for 1980 var 12,6 pst.

I beregninger som er foretatt for uføreutvalget (NOU 2007:4) varierer antall mottakere av uføreytelse i 2050 fra 395 000 til 510 000. Beregningene viser dessuten at tilgangsratene må reduseres i forhold til de nivåer de har ligget på de ti siste årene, for at andelen uføre i befolkningen ikke skal øke.

Fremskrittspartiets Landsmøte er sterkt bekymret over den økende andelen mennesker som marsjerer ut av arbeidslivet og over på varig uføretrygd. Fremskrittspartiet mener en grunnleggende holdning må være at alle skal bidra etter evne for å sikre gode, og bærekraftige velferdsordninger i fremtiden. Fremskrittspartiet vil samtidig understreke at personer som på grunn av sykdom, skade eller lyte ikke er i stand til å delta helt eller delvis i arbeidslivet skal gis en inntektssikring fra samfunnet som gjør det mulig å ha en verdig tilværelse.

Fremskrittspartiets Landsmøtet mener det er nødvendig å gjøre endringer i gjeldende programformulering, og vil på den bakgrunn legge følgende prinsipper til grunn for partiets nye modell for uførestønad:

- **Uførepensjonen beskattes som lønnsinntekt**
- **Nivå på ytelsen** settes til 66 pst av tidligere inntekt.
- **Ingen under 40 år uførepensjoneres varig**, med mindre det er helt åpenbart, at de aldri kan få muligheter for delttagelse i arbeidslivet. Unge skal i stede ha en sammenhengende, støttende og tålmodig innsats i et utviklingsløp.
- **Unge uføre** som det er helt åpenbart at ikke kan delta i arbeidslivet, eller som er født ufør skal sikres ytelsen ung uføre. Kriteriene settes til at man må være født ufør, eller er blitt minst 80 prosent ufør før han/hun fylte 26 år. Ytelsen økes slik at den kompenseres for den økte beskatningen. Det tas videre sikte på at tilleggspensjonsopptjeningen økes fra 3,50 pensjonspoeng til 4,30 pensjonspoeng.

- **Forsørgertillegg for ektefelle og barn.** Differensieringen av uføretrygden basert på sivilstand opphører, og at man i den sammenhengen, også fjerner forsørgertillegget for ektefelle. Dagens behovsprøvde ordning med barnetillegg beholdes, men det innføres et øvre tak på hva man kan få i uføretrygd, inkludert barnetillegg. Grensen settes til 80 pst. av netto inntekt.
- **Skjerpet botidskrav.** Dette innebærer at de med kort botid ikke skal ha en vesentlig høyere uføretrygd enn hva som er tilfelle i dagens ordning.
- **Gradering av uførepensjon.** Dette innebærer en langt mer fleksibel gradering av grensen for å komme inn i uføreordningen, og at følgende gradering vurderes: "20 – 30 – 40 – 50 – 60 – 80 pst.
- **Ingen levealderjustering** for verken de uføres alderspensjon eller for de øvrige pensjonistenes alderspensjon.
- **Tidspunkt for overgang til alderspensjon** skjer som i dag ved fylte 67 år.
- **Fribeløp.** Det innføres et fribeløp likt 75 pst av G (56 700 kr), og at inntekten over fribeløpet avkortes mot uførestøtaden.
- **Vurdering av uføregraden.** NAV skal ha plikt og ansvar til å følge opp brukerne og gi den nødvendige bistand og veiledning slik at en eventuell restarbeidsevne kartlegges med jevne mellomrom og utnyttes.
- **Minsteytelse:** Det skal være en minsteytelse for dem som ikke har hatt lønnsinntekt, eller som har hatt for lav inntekt til å gi opptjening over minstenivået, som det går an å leve av.
- **Utviklingen av ytelsene** skal være på linje med utviklingen for yrkesaktive slik at mottagerne av ytelsen ikke taper kjøpekraft i forhold til de yrkesaktive.

10. Økte stipender for topputdanning utenlands

I en stadig mer internasjonal økonomi blir det stadig viktigere at et lite land som Norge, med en allerede svært eksportrettet økonomi, jobber for å øke antallet norske studenter som reiser til utlandet for å ta høyere utdanning.

Vårt lands størrelse gjør det umulig å etablere alle typer utdanninger på tilstrekkelig høyt nivå. I tillegg trenger ett eksportrettet norsk næringsliv både kulturell og språklig kompetanse i arbeidsstokken.

Det antallet studenter som reiser ut i dag er ikke tilstrekkelig høyt for å tilveiebringe den kompetansen norsk arbeidsliv i fremtiden vil ha behov for. I dag er det 210.000 studenter i Norge og bare rundt 15.000 norske studenter i utlandet. I Norge er trenden negativ, mens det i andre land finnes erklærte målsetninger om økt utreise for egne studenter. Når man vet at en norsk student i utlandet koster statskassen langt mindre enn en student i Norge er det helt uforståelig at Regjeringen ikke gjør mer for å legge til rette for flere utenlandsstudenter. Særlig at Regjeringen ikke innrømmer støtte til det første studieåret i Russland, Kina, India, Brasil, Sør-Afrika og USA er uheldig.

I dag er kravet for å få støtte at utdanningen er godkjent av NOKUT. Alle universitetene i utlandet med slik godkjenning er imidlertid ikke av samme kvalitet. I tillegg til at det er ett mål å øke antallet norske studenter i utlandet bør det også være ett mål å øke antallet norske studenter ved de aller beste studentene i verden. Dette kunne oppnås gjennom en særskilt stipendordning for studenter som tok hele grader ved de aller beste universitetene i verden, for eksempel etter Times Higher Education-ranking.

Fremskrittspartiets Landsmøte mener følgende tiltak bør gjennomføres for å øke antallet norske studenter i utlandet generelt og ved de aller fremste universitetene spesielt.

- Innføre støtte for 1. året i utdanninger i Brasil, Russland, India, Kina, Sør-Afrika og USA.
- Heve stipendandelen for skolepenger på alle godkjent helgradsstudier på bachelor og masternivå til 80%.
- Heve stipendandelen for skolepenger på studier ved de 20 beste universitetene i verden til 100%.

11. Bygg infrastruktur nå!

Til tross for at Norges formue er større enn noen gang i historien, lar våre myndigheter både vei og jernbane forfalle. Resultatet er veier med dårlig sikkerhet og dårlig fremkommelighet. Nå har til og med Albania høyere hastighet på trafikken mellom sine byer enn hva vi har mellom byene i Norge.

I et land med så mye kapital som Norge, burde man forvente at staten gjorde en innsats for å istandsette en moderne infrastruktur, både av vei og bane. Investeringer i norsk infrastruktur vil være med å bedre Norges konkurranseevne.

Rundt de store byene er det en sterk befolkningsøkning. I Stavanger, Bergen, Trondheim og Oslo øker befolkningen rekordraskt. I Osloregionen tilsier prognosene at folketallet vil øke fra 1,2 mill til 1,65 mill frem til 2040, noe som krever en massiv investering i infrastruktur. Langs kysten er stamveinettet fortsatt sammensatt av en lang rekke fergestrekninger som forsinker trafikken. Mellom Kristiansand og Trondheim er det fortsatt 8 fergestrekninger. Deler av jernbanenettet er fortsatt uten elektrisitet, uten dobbeltspor, uten skiftespor og uten moderne signal- og sikringssystemer.

Fremskrittspartiets Landsmøte vil derfor:

- Opprette et statlig investeringsfond til infrastruktur på 500 milliarder
- At Stortinget skal vedta og bevilge flerårige investeringsbudsjetter
- Prioritere modernisering av jernbanen, og utbygging med spesielt fokus på de tettest befolkede områdene, og på utfordringene i og rundt Oslo
- Gjøre veiprojekter så store at de også blir interessante for utenlandske entreprenører
- Sikre statlig regulering av riksveinettet, hvor kommunene gis uttalerett
- Sikre en forsvarlig støyskjerming av alle nye veiprojekter
- Fjerne bomstasjonene i Norge
- Tilbakeføre fylkesveiene til staten og fjerne veivedlikeholdsetterslepet
- Bygge motorveier med midtdeler i tråd med FrPs forslag til NTP
- Bygge veiforbindelser for å fjerne fergestrekninger på riksveinettet, eksempelvis på E39 Kristiansand - Trondheim

12. Tildeling av militære utmerkelser – Krigskorset med sverd

Fremskrittspartiet mener det er av stor betydning at Storting og Regjering er representert som oppdragsgivere ved hjemsendelse av falne soldater i kamp for Norge. Likeledes at Storting og Regjering er representert ved heder og takk til våre soldater. Imidlertid bør det ikke være en politisk oppgave og på noen måte gjennomføre tildeling eller overrekkelse av Forsvarets øverste utmerkelse. Etter den siste tids hendelser vil det derfor være på plass med en spesifisering av Statuttene for tildeling av Krigskorset, som er en militær medalje.

For norske offiserer er det av betydning at de oppgaver som utføres gjennomføres i troskap ”For Konge, Folk og Fedreland”. Det vil også for fremtiden være viktig at de oppgavene som Forsvaret utfører vil bli gjennomført med partipolitisk uavhengighet, og at Forsvaret holdes politisk nøytralt. For å opprettholde en partipolitisk uavhengighet, må også tildeling av militære utmerkelser gjennomføres under militær myndighet. Tildeling av militære utmerkelser må ikke bli en politisk handling, hvor fokuset trekkes vekk fra den som skal hedres. For den som hedres er det også viktig at det er ens øverste leder som gjennomfører tildelingen.

Krigskorset ble innstiftet ved kongelig resolusjon av 23. mai 1941, som belønning til den som i kamp eller liknende på en særlig fremragende måte utmerket seg ved personlig tapperhet.

Etter at tildeling av Krigskorset i 2009 ble gjenopptatt fulgte en større revisjon av Forsvarets system for dekorasjoner. Etter denne reformen er Krigskorset den fremste utmerkelsen i kategorien for dekorasjoner som det norske Forsvaret tildeler for mot og tapperhet i direkte stridskontakt. Som det fremkommer av statuttene tildeles Krigskorset av H. M. Kongen i Statsråd. H. M. Kongen er også Forsvarets øverste leder, og politisk nøytral.

I gjeldene statutter § 4 fremkommer følgende:

”Krigskorset utdeles av H.M. Kongen i Statsråd etter innstilling. Innstilling til Krigskorset for norske statsborgere fremmes av Forsvarsdepartementet. For utlendinger, så vel militære som sivile, fremmes innstilling av Utenriksdepartementet.”

Fremskrittspartiets Landsmøte ber derfor stortingsgruppen om å ta initiativ ovenfor øvrige partier på Stortinget til å få på plass intensjonen i følgende forslag om tillegg til Statuttens § 4 i for tildeling av Krigskorset:

”Overrekkelsen av Krigskorset gjennomføres under militær seremoni og av Forsvarets øverstkommanderende H. M. Kongen.”

13. Innsats mot innreisekriminalitet og styrket grensekontroll!

Norge er medlem av Schengen, noe som betyr at personer, tjenester og varer fritt skal kunne passere grensene mellom landene. Vi registrerer nå med stor bekymring at kriminaliteten er sterkt voksende med bakgrunn i dette. Norge står nå overfor en enorm utfordring, når det gjelder å vite hvem som til enhver tid oppholder seg i landet, og hvordan man skal håndtere utenlandske kriminelle. Flere land innen Schengen har liten evne til å kontrollere egen ytre grense, med de følger at det ukontrollert strømmer personer i området som ingen vet hvem er. Mange av disse vil søke til land hvor det er lukrativt å begå kriminalitet. Både Italia og Frankrike har nå tatt til ordet for å revurdere Schengen-avtalen om fri flyt av personer over indre grenser innenfor Schengen. Danmark har signalisert en betydelig strengere grensekontroll. Nordisk Politiforbund ber EU-kommisjonen om å revidere Schengen-avtalen for å få tilbake grensekontrollen i EU. EU- parlamentet planlegger imidlertid å utvide Schengen-området.

Norge må derfor av hensyn til egen sikkerhet, samt for å hindre at Norge blir et fristed for kriminelle vurdere ulike tiltak og revurdere eksisterende avtale om grensekontroll innen Schengen.

Kriminalitetsbildet i Norge preges stadig mer av økt globalisering og at den organiserte kriminaliteten er internasjonal og grensekryssende. Over halvparten av alle som blir pågrepet for kriminelle handlinger i hovedstaden er utenlandske statsborgere. Over 30% av de innsatte i Norske fengsler har ikke norsk statsborgerskap.

Denne type kriminalitet er også veldig ressurskrevende. En god del av disse personene er i Norge som asylsøkere, mens andre er europeere med Schengen-adgang.

Landsmøtet ber derfor stortingsgruppen legge frem følgende forslag i stortinget:

- Økt synlighet og tilstedeværelse av politiressurser i hele landet, særlig ved kriminalitetstyngede områder.
- Økt kontroll over innreisekriminaliteten ved å holde tilbake personer som ikke kan identifisere seg eller kunne sannsynliggjøre hvem de er og hvor de kommer fra.
- Økt varetekts- og soningskapasiteten slik at innreisekriminelle kan holdes i varetekt frem til de involverte instanser har ferdigbehandlet sakene. Egne fengsler og avdelinger bør etableres raskt.
- Kun asylsøkere som har dokumentert sin identifikasjon skal kunne få anledning til å bo privat.
- Norge skal kutte bistandsmidler til stater som nekter å ta imot landsmenn som har fått avslag på asyl i Norge.

- Asylsøkere som bryter norsk straffelov mens de venter på at asylsøknaden skal behandles, skal automatisk få avslag og sendes til sitt hjemland i løpet av fem virkedager.
- Asylsøkere som har fått avslag på sin asylsøknad skal ikke kunne vandre fritt i Norge.
- Vi trenger flere grensenære kontroller, slik at en langt større del av bekjempelsen av migrasjonskriminalitet foregår ved riksgrensen. Be om en revurdering av Schengen-avtalen.
- Større trykk og mer samarbeid med andre stater for å kunne sende asylsøkere til sine hjemland til tross for at mange er såkalte ”dublinere”.
- Øke strafferammene for utviste kriminelle som returnerer til Norge. Erfaring viser at mange som sendes til det første europeiske landet de reiste til, raskt kommer tilbake til Norge.
- Anmode norske myndigheter om å si nei til en utvidelse av Schengen-området.
- Utlendinger som har sonet ferdig dom i Norge og som er utvist, ikke skal få bevege seg fritt frem til de tilbakeføres til sitt hjemland.
- Øke ressursene slik til økt satsing på nasjonalt og internasjonalt politiarbeid.
- Kutte sosiale ytelser til utenlandske statsborgere som soner i norske fengsler

14. Styrk realfagene i grunnskolen

Elevenes interesse for, og kunnskaper i realfagene trenger å styrkes. Samtidig finnes det for få lærere med god realfaglig kompetanse. Med bakgrunn i de utfordringer næringslivet og det offentlige står overfor med økende behov for fagpersonell som ingeniører, helsepersonell, lærere og andre yrker der realfagkunnskaper er viktig, må kommunene få muligheter til en fellesinnsats for å styrke elevenes kunnskapsnivå innen realfagene allerede på grunnskolenivå. "Newton-konseptet" lar studenter og elever i grunnskolen utføre praktiske oppgaver i rom som inneholder utstyr som fremmer aktivitet.

En større grad av valgmuligheter for elevene vil kunne bidra til å redusere frafallet videregående skole. Frafallsproblematikken er mest fremtredende innenfor yrkesfagene, der om lag halvparten slutter eller får "ikke bestått" i løpet fem år. I dag er det slik at kompetansemålene i fellesfagene (norsk, engelsk, matematikk, naturfag og kroppsøving) er de samme som for studieforbereidende programmer, men elever innenfor studieforbereidende har flere kompetansemål og timer. Selv om bakgrunnen er at elever som velger yrkesfaglig skal kunne oppnå studiekompetanse, er resultatet av en slik utdanningspolitikk stort frafall av de som sliter med teori- og allmennfag. Fellesfag som er relevante for studiespesialiserende linjer bør kunne velges bort, mens eleven likevel må kunne få en yrkeskompetanse i form av et fagbrev.

Samtidig ser vi at elever som hopper av videregående skole mottar stønad fra NAV, og derved opplever negative incentiver i forhold til å fortsette skolegangen. I dag får studenter som dropper ut av videregående skole inntil 6000,- kroner pr. mnd fra NAV. Flere tusen ungdom mottar denne støtten årlig. Gode intensjoner ender derved opp med negative konsekvenser for samfunnet, og for den enkelte.

Regionreformen har alvorlige økonomiske konsekvenser for fagskolene innenfor tekniske og maritime utdanninger. Den statlige stykkprisen tar ikke høyde for at dette er de dyreste utdanningslinjene. I en tid hvor industrien møter trange tider og lavere ordreinngang bør satsingen på fagskolene økes, for å sikre kompetansen for konkurranseutsatt norsk maritim og teknisk industri.

Landsmøtet ber stortingsgruppen foreslå de nødvendige tiltak, som:

- I større grad tilrettelegger for at kommunene kan finansiere Newton-rom, for å styrke realfagene i sine skoler.
- Gir yrkesfagelevne mulighet til å velge egne yrkesfagrettede læreplanmål i fellesfagene for de enkelte yrkesfagprogrammene.
- Hindrer at NAV-stønad til elever i videregående skole oppleves som incentiver til å droppe ut, og erstattes av incentiver til fortsatt skolegang.
- Fullfinansierer fagskolene innenfor tekniske og maritime utdanninger, og unngå at dette går på bekostning av fylkenes evne til drift av den videregående skole.

15. FrP - kommunen

Dagens situasjon innenfor kommunesektoren er opplevelsen av stadig nye oppgaver uten finansiering, underfinansiering av hele kommunesektoren, evig svarteperspill mellom lokalt og sentralt nivå, ingen kopling mellom lokal verdiskaping og lokale inntekter og overstyring av lokal selvstyre i arealsaker.

Fremskrittspartiet ønsker JA-kommuner som er til for innbyggerne og ivaretar ombudsrollen overfor den enkelte borger. Kommunene skal være opptatt av service og se på innbyggerne som kunder – ikke problemer.

Fremskrittspartiets Landsmøte ønsker å gjenreise det lokale selvstyret uten detaljstyring fra regjering og fylkesmenn. Det er en forutsetning at kommunen har gode fagmiljø og kompetanse – derfor må frivillige kommunesammenslåinger i større grad enn nå skje. Men også innsigelsesrettet må fjernes – kun på den måten ansvarliggjør vi lokalpolitikere – som tross alt kan fjernes hvert 4. år dersom sjefene, nemlig velgerne, ikke er fornøyd. Det samme kan man ikke gjøre med byråkrater som i dag har all for stor makt å fremme innsigelser.

Kommunesektoren er den viktigste velferdsprodusenten i landet og må sikres bedre økonomiske vilkår for å levere innbyggerne gode tjenester. Det må også bli en kobling mellom lokal verdiskaping og lokale inntekter.

Fremskrittspartiet vil:

- Ha fortgang i frivillige sammenslåingsprosesser av kommuner der det er naturlig gjennom økte virkemidler for gjøre det mer attraktivt og sikre at man ikke taper økonomisk på det.
- At deler av selskapsskatten igjen skal bli igjen lokalt der verdiene skapes.
- At fylkeskommunen legges ned som forvaltningsnivå og oppgavene overføres i stor grad til kommunene
- At Fylkesmannen mister sin innsigelsesrett overfor vedtak fattet av folkevalgte lokale organ.

16. En ny trygdepolitikk

Den feilslåtte integreringspolitikken fra venstresiden i norsk politikk representerer en reell trussel mot dagens velferdstilbud. Brochmann-utvalget har bevist omfattende svakheter ved dagens trygdesystem, der innvandrere og gjestarbeidere uten videre opptjeningstid kan sikre seg lukrative utbetalinger. Dette fremstår som en trussel mot Norges gode velferdstilbud.

Fremskrittspartiets landsmøte tar Brochmann-utvalgets innstilling som et bevis på at FrP hele tiden har hatt rett når vi har advart mot at dagens totalt mislykkede integreringspolitikk kan true velferden. Også innvandringspolitikken, der stadig nye ikke-integrerte personer hentes til landet, er en betydelig utfordring for Norge.

Det er viktig å verne Norges gode velferdsordninger. Det er ingen grunn til at Norge skal være hele verdens sosialkontor. Derfor er det viktig å sette begrensninger for hvem som kan få norske trygdeytelser.

Norge har et spesielt ansvar for landets statsborgere. I fremtiden er det derfor naturlig å trekke et skille i trygdesystemet mellom norske statsborgere og utenlandske statsborgere. Det vil sikre velferdsordningene mot misbruk, samtidig som det vil understreke alvoret i å bli norsk statsborger.

Det er mange ytelser det er naturlig å forbeholde norske statsborgere. Fremfor alt slik som kontantstøtte, barnetrygd, uførepensjon og andre tilsvarende ytelser. Sammen med et skille mellom norske statsborgere og utenlandske statsborgere er det naturlig å diskutere nye terskler for når en får fulle rettigheter i folketrygden. Det må være åpenbart at en utlending som har jobbet 15 år i Norge og betalt skatt, skal ha større rettigheter enn en utlending som har vært her i to år uten å utnytte sin egen arbeidsevne.

En ordning der kun norske statsborgere får fulle rettigheter vil legge et tungt og alvorlig ansvar på de som vil komme til Norge. De må selv sørge for å ha et livsgrunnlag og må jobbe iherdig for å sikre seg selv og sine. Dette vil alene fremstå som et meget godt integreringsargument. Ingen vil lenger kunne leve på trygd uten å lære seg norsk eller delta i det norske samfunnet.

Fremskrittspartiets Landsmøte ber stortingsgruppen om å utarbeide et helhetlig forslag som trekker opp et skille mellom trygderettigheter for norske statsborgere og utenlandske statsborgere.

17. Kriminalitetsbekjempelse

Politiet bruker uforholdsmessig mye resurser på fangetransporter over hele Norge på grunn av lav kapasitet av lukkede fengselsplasser. Verst er situasjonen i Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt der det kun finnes 18 plasser med høyt sikkerhetsnivå. Antall plasser pr. innbygger er under en tredjedel av gjennomsnittet i landet for øvrig. Det er meningsløst at politiet skal bruke store deler av sine resurser på transport mellom ulike fengsler.

Disse ressursene bør heller brukes til bekjempelse av de økende antall innbrudd i private hjem. Innbruddene blir stadig grovere og denne type kriminalitet fører med seg mye utrygghet blant vanlige mennesker. Fremskrittspartiet aksepterer ikke en økende grad av utrygghet fordi justisministeren mener dette ikke skal være en prioritert oppgave for politiet.

Også de groteske overfallsvoldtektene man har sett i Oslo den senere tid skaper økt frykt. Fremskrittspartiet vil uttrykke sin avsky overfor disse forbrytelsene, og krever umiddelbar handling for å håndtere situasjonen. Økt synlighet og tilstedeværelse fra politiet er viktig for å forebygge slike handlinger.

Politiet har behov for vesentlig styrkede resurser for å kunne være tilstedet der det skjer, når det skjer. Flere politifolk må ut i operativ tjeneste og politidistriktene må derfor styrkes økonomisk slik at de kan ansette flere.

I tillegg krever den moderne kriminalitetsbekjempelsen en moderne etat. Man må derfor bygge en ny politihøgskole raskt, slik at politiet får et moderne kompetansesenter med bedre mulighet for å utvikle nye løsninger.

Både overfallsvoldtektene og innbruddsbølgene i det siste, har blitt begått av utenlandske statsborgere. Dette gjør det helt nødvendig å med styrket grensekontroll. Flere land i Schengen-samarbeidet evner i liten grad å kontrollere egen yttergrense, noe som får følger for Norge, siden man kan bevege seg fritt etter å ha entret Schengen-området. Når man vet at over halvparten av de som blir pågrepet i Oslo er utlendinger og en tredjedel av innsatte i norske fengsler er utenlandske, må det settes inn tiltak for å stoppe de kriminelle utlendinger som vil hit.

På denne bakgrunn ber Fremskrittspartiets Landsmøte stortingsgruppen om å arbeide aktivt for følgende tiltak:

- Umiddelbar igangsetting av utvidet soningskapasitet, eksempelvis i Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt
- Økt prioritering fra politiets side knyttet til hverdagskriminalitet, herunder grove innbrudd fra private hjem.

Fremskrittspartiet

-for folk flest

Vedtatt resolusjon

- Doble minstestrafen for overfallsvoldtekter og sette den til 6 år.
- Automatisk utvise personer med utenlandsk statsborgerskap som blir funnet skyldig i voldtekt, og kjøpe soningsplass for disse i hjemlandet.
- Sikre økte resurser til politiet NÅ. Massiv satsing i revidert nasjonalbudsjett
- Intensivere arbeidet med bygging av ny politihøgskole